

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/468/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913203205
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6913203205.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa A.. Z. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX K. R., Y. č. XXXX/X, právne zastúpeného JUDr. Andreou Andrášiovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom 979 01 Rimavská Sobota, Hlavné námestie č. 14 proti odporcovi Mesto Rimavská Sobota, 979 01 Rimavská Sobota, Svätoplukova č. 9, IČO : 00 319 031, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/93/2013-58 zo dňa 10. 11. 2014,

rozhodol:

Rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 527,49 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 412,82 €, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, z r u š u j e a v tomto rozsahu vec v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti špecifikované vo výroku jeho rozhodnutia patria do výlučného vlastníctva navrhovateľa. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že právna predchodkyňa navrhovateľa bola výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností ku dňu svojej smrti, preto sa navrhovateľ stal ako jediný závetný dedič vlastníkom týchto nehnuteľností v čase smrti právnej predchodkyne. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd návrhu navrhovateľa na určenie vlastníckeho práva vyhovel s výnimkou parcely č. XXXX/X. Čo sa týka tejto parcely, bola predmetom iného konania vedeného pred Okresným súdom Lučenec sp. zn. 8C/110/1993, keď v tomto konaní bolo právoplatne rozhodnuté o vlastníctve k tejto parcele medzi tými istými účastníkmi za toho istého skutkového a právneho stavu, preto podľa okresného súdu nie sú splnené podmienky konania v časti určenia vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti, ktorá pochádza z parc. č. XXXX/X, keďže o tejto nehnuteľnosti už bolo právoplatne rozhodnuté. V tomto rozsahu okresný súd konanie s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 prvej vety O. s. p., zastavil.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 3 O. s. p. s tým, že navrhovateľ mal vo veci neúspech len v pomerne nepatrnnej časti, preto mu súd priznal právo na plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku a trov za vyhotovenie znaleckého posudku a geometrického plánu, ako aj z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca, a to v časti výroku o trovách konania, keď namietal, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam o celkovej výmere 1.618 m². Navrhovateľ mal v spore úspech vyjadrený percentuálne vo výške 73,3 %, keď súd určil v predmetnom rozsudku, že pozemky o výmere 1186 m² patria do jeho výlučného vlastníctva. Pokiaľ ide o parc. č. XXXX/X o výmere 432m², konanie o určenie vlastníckeho práva bolo zastavené. Z uvedeného teda

vyplýva, že navrhovateľ mal úspech v časti vyjadrenej percentuálne 73,3 % a odporca mal úspech v časti vyjadrenej percentuálne 26,7%, čo však podľa jeho názoru nemožno v žiadnom prípade považovať za „neúspech navrhovateľa v pomerne nepatrnej časti“ podľa § 142 ods. 3

O. s. p. V konaní išlo o čiastočný úspech vo veci, ktorý zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v časti výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie odporcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania (výrok v poradí druhý) zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku, ktorými okresný súd určil, že nehnuteľnosti špecifikované vo výroku jeho rozhodnutia patria do výlučného vlastníctva navrhovateľa (výrok v poradí I.), a ktorým bolo konanie ohľadne parcely č. CKN XXXX/X- zastavané plochy a nádvoria o výmere 432 m² zastavené (výrok v poradí III.), zostávajú v zmysle § 206 ods. 3 O. s. p. nedotknuté.

Podľa § 142 ods. 3 O. s. p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Uvedené ustanovenie upravuje priznanie plnej náhrady trov konania v prípade, ak mal účastník konania vo veci len čiastočný úspech a ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Malo by ísť teda o čiastočné prelomenie zásady zodpovednosti za výsledok, ktoré je v zákonom predvídaných prípadoch namieste vzhľadom na špecifickú situáciu, v dôsledku ktorej je jeho neúspech v zásade celkom zanedbateľný. Pre zistenie, či sú splnené predpoklady pre priznanie plnej náhrady trov v tomto prípade, bude rozhodujúce porovnanie výšky, hodnoty alebo významu požadovaného plnenia a výšky, hodnoty alebo významu samotného rozhodnutia, teda posúdenie toho, v ktorej časti návrhu vyhovené nebolo a v ktorej časti súd rozhodol inak. Definovať, čo treba rozumieť pod pojmom „nepatrný“ úspech (neúspech) v konaní nie je jednoznačné a vždy to závisí od konkrétnych okolností danej veci.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p., súd rozhodnutie zruší, len ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa ústavné kritériá vyplývajúce preň z Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Rozhodnutie súdu musí mať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah povinnosti rozhodnutie riadne odôvodniť sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle všetkých okolností každej veci.

Občiansky súdny poriadok minimálne kritériá pre odôvodnenie rozsudku stanovuje v § 157 ods. 2, podľa ktorého ustanovenia, súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Pri posudzovaní obsahových náležitostí odôvodnenia rozhodnutia treba z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko z 21. januára 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie musí

vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné.

Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania účastníkov uvedené atribúty nespĺňa.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o trovách konania nevyplýva, na základe akých právnych úvah dospel okresný súd k záveru o tom, že navrhovateľ mal vo veci neúspech len v pomerne nepatrnej časti, ak sa navrhovateľ domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, konkrétne k pozemkom o celkovej výmere 1.618 m² a v prospech navrhovateľa bolo rozhodnuté, že tento je výlučným vlastníkom nehnuteľností o výmere 1.186 m². Rozhodnutie o trovách konania neobsahuje porovnanie výšky, hodnoty alebo významu požadovaného plnenia a výšky, hodnoty alebo významu samotného rozhodnutia, teda posúdenie toho, v ktorej časti návrhu vyhovené nebolo a v ktorej časti súd rozhodol inak. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu o náhrade trov konania nevyplýva ani to, ako a či okresný súd skúmal predpoklady aplikácie § 146 O. s. p. ohľadne jeho výroku o zastavení konania vo vzťahu k parcele CKN č. XXXX/X a následne, ako uvedené zastavenie konania zohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania.

Možno teda konštatovať, že okresný súd v odôvodnení svojho výroku o trovách konania postupoval bez toho, aby účastníkom konania vysvetlil a dal odpoveď na otázku, akým spôsobom, na základe čoho, aké myšlienkové postupy a hodnotiace úvahy uplatnil pri rozhodovaní o trovách konania, ak aplikoval ust. § 142 ods. 3 O. s. p., teda, ak nevysvetlil, čo v prejednávanej príhode rozumie pod pojmom „nepatrný“ neúspech navrhovateľa. Nedostatočné odôvodnenie zároveň robí rozhodnutie v inštančnom postupe nepreskúmateľným pre jeho neurčitosť.

Z vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné len rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania účastníkov (výrok v poradí II.) podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu okresnému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou okresného súdu bude preto pri opätovnom rozhodovaní o náhrade trov konania postupovať v zmysle vyššie uvedených intencií rozhodnutia odvolacieho súdu, nakoľko dosiaľ vydané rozhodnutie je predčasné, v dôsledku čoho nebolo možné odvolacím súdom vysloviť právny záver týkajúci sa aplikácie ust. § 142 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 146 O. s. p.

Podľa § 224 ods. 3 O. s. p., keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci. Súd prvého stupňa rozhodne i o náhrade trov konania odvolacieho.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.